

G E H E I M

BESPREKINGEN TUSSEN DE LEIDING DER
CPN/EVC EN HET BESTUUR VAN HET OVB.

In het kader van het Sowjet-Russische vriendschapsoffensief ten opzichte van de Westerse landen behoort het tot de taak der nationale communistische partijen wegen te zoeken ter bevordering van de eenheid der arbeidersklasse in het algemeen en de samenwerking tussen communisten en socialisten in het bijzonder.

Op deze gedachte berust o.m. de toenadering van de CPN tot de Socialistische Unie, welke in het recente verleden in een openlijk bekend gemaakte overeenkomst werd bekrachtigd.

Een ander voorbeeld van de soepeler instelling der communistische partij in Nederland is het feit, dat onlangs pogingen in het werk zijn gesteld om te komen tot een samenwerking tussen de EVC en het radicalistische Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (OVB).

In het verleden was de verhouding tussen deze vakorganisaties bijzonder slecht, hetgeen nog in 1955 bij gelegenheid van de havenstakingen te Rotterdam is gebleken.

In de eerste weken van Juni 1956 echter heeft een kleine delegatie van partijbestuurders der CPN een gesprek gehad met een vijftal bestuursleden van het OVB met het doel zo mogelijk te komen tot het vaststellen van een gemeenschappelijk program. In communistische kringen was men van mening, dat dit gesprek voortvloeide uit de zich manifesterende internationale ontspanning en de doorwerking daarvan in Nederland.

Een vooraanstaand CPN-functionaris verklaarde te hebben kunnen constateren, dat ook de leiding van het OVB zich momenteel minder scherp - hoewel nog met grote reserves - ten opzichte van de communistische partij gedroeg. In feite had de CPN-leiding het initiatief genomen tot dit gesprek met het oogmerk de mogelijkheid te onderzoeken van een fusie tussen het OVB en de EVC. Eén van de voornaamste resultaten, die men van een dergelijke fusie verwachtte, was de vergroting van de aantrekkingskracht van de verenigde vakorganisaties ten opzichte van de thans nog ongeorganiseerde arbeiders.

De eerste bespreking over dit onderwerp had plaats gevonden buiten medeweten van de leden van het Verbondsbestuur der EVC. Toen hun dit ter kennis werd gebracht, toonden zij zich dan ook zeer verast. Tijdens de jongste zitting van het Verbondsbestuur bleek, dat de EVC-functionarissen, hoewel in genen dele enthousiast over de voorgenomen plannen, toch in het algemeen wel de noodzakelijkheid van een nauwere samenwerking tussen de beide organisaties erkenden. Ook het OVB-bestuur zou zich echter niet zonder bedenkingen achter het voorstel hebben geplaatst.

De bezwaren der EVC-bestuurders richtten zich uiteraard voornamelijk tegen de vroegere activiteiten van het OVB, welke mede geleid hadden tot een zeker prestigeverlies van de EVC, met name in Rotterdam. Tussen deze vakorganisaties had immers sinds de oprichting van het OVB (dat in wezen uit een oppositiegroep in de EVC is ontstaan) een sterke rivaliteit bestaan. De OVB-leiding werd dan ook als onbetrouwbaar gekwalificeerd.

Een tweede bezwaar was gelegen in de houding van het OVB-bestuur ten opzichte van het NVV. Verscheidene EVC-Verbandsbestuurders stelden, dat het OVB, als felle tegenstander van het NVV, de door de EVC verlangde samenwerking ook daarmede waarschijnlijk niet zou gedogen, hetgeen een obstakel betekende voor de eenheid tussen communisten en socialisten. Zij adviseerden dan ook bij verder gaande gesprekken met de OVB-leiding de uiterste voorzichtigheid in acht te nemen en niet af te wijken van de geldende opvattingen, daar dit gevaren zou kunnen opleveren.

Het gesprek met de OVB-leiding zou niettemin moeten worden gekenmerkt door wederzijdse openhartigheid en vertrouwen, waarbij men het verleden dan maar moest vergeten. Opgemerkt werd, dat men ook met betrekking tot het NVV wellicht tot een gemeenschappelijk standpunt zou kunnen komen, waardoor de pogingen tot realisering van de eenheid van actie tussen communisten en socialisten geen schade zouden ondervinden.

Besloten werd een EVC-delegatie samen te stellen, bestaande uit zeven personen, die op de kortst mogelijke termijn met het OVB in overleg zou treden. De datum van dit gesprek werd voorlopig vastgesteld op 15 Juni 1956.

Juni 1956.